

TRIGLAVA

Leto I.

7. novembra 1948.

Štev. 7.

MIR TIM BODI!

Na predvečer Vseh svetih se je ob grobu pok. Karla Zbačnika na pokopališču v Tamworthu zbralo večje število Slovencev iz raznih krajev Srednje Anglije, ki so položili na grob cvetje in prižgali sveče v znamenju velikega križa. Po opravljenih molitvah so bile spregovorjene sledeče besede:

"Leto za letom se zbirajo ljudje ob tem času ob grobovih svojih dragih, svojcev, prijateljev in znancev. Zbirajo se in njih misli so posvečene onim, ki jih ni več med živimi. Na dan Vseh svetih prekrijejo pokopališča valovi trepetajočih plamenov in morje cvetic in molitve se dvigajo k Vsevišnjemu za pokoj njih, ki so nas zapustili in odšli po večno plačilo k Njemu, ki sodi vse žive in mrtve.

Ko smo sedaj tako zbrani tudi mi ob grobu prvega Slovenca, ki je umrl v Angliji, odkar so slovenski begunci v večjem številu prišli v to deželo, hite naše misli tja daleč preko morja in tujih krajev v našo malo osiromašeno domovino, kjer skoro ni več prave meje med pokopališči. Pozna ni in nepoznani grobovi, znanih in nepoznanih, prekrivajo našo deželo od severa do juga in od vzhoda do zahoda. In ako bi hoteli zadostiti spominu vseh naših pokojnikov, bi morali prižgati veliko-veliko svečo, da bi njen plamen obsijal vso našo domovino. Plamen, ki bi morda le že končno pripravil svet do spoznanja, da je nemogoče govoriti o miru in srečni bodočnosti človeštva, obenem pa puščati v nemar dejstvo, da lahko del tega človeštva najde mir edino - v grobu, ako ne pride zanj rešitev v doglednem času. In nato pride vrsta na ostali del človeštva, kajti ako ne bi igralec zaigral poslednjega novca v igralnici, mu ne bi bilo treba umreti od lakote. Danes je svobodni svet podoben temu igralcu, ki lahko vse dobi, a lahko tudi vse izgubi. Širjenje kuge ni možno preprečiti izključno samo z izolacijo, to je z omejitvijo odnosno ograditvijo bolnega dela od zdravega, marveč je ta bolni del treba ozdraviti, da ne zaidejo njegove klice v zdravega. Lečiti pa zdravi del od klic, ki prihajajo od bolnega, kot to dela danes svobodni svet na zapadu, pa je nošenje vode v morje.

Pravijo, da je sebičnost zahtevati osvoboditev našega naroda izpod komunističnega brezboštva, ker lahko taka zahteva povzroči vojno. To se pravi: ne povdarjaj, da naš narod trpi peklenške muke in da število naših grobov raste iz dneva v dan, ker te bodo sicer obsodili, da si vojni hujskač. To tudi pomeni, da pojdi še dlje proč od domovine in glej, kak o se svet zabava v neki namišljeni svobodi, ki lahko čez noč izgine, kot je izginila v naši domovini, ker nismo dovolj polagali važnosti na nevarnost, ki nam je pretila od bolnega dela človeštva, ki je bil dvajset let ograjen, izoliran, a nikdar lečen. In ta igra usode se prav lahko ponovi. Sa ma čuječnost ni dovolj, to so dokazali dogodki pri nas, kajti čuječnost je možno uspavati.

Kdo je bil ta Slovenec, ob čigar grobu smo se danes zbrali? Velik državnik, politik, petičnik, nacionalni ali verski premapetež, zločinec?

Noben od teh, čisto navaden zemljan, slovenski kmet, družinski poglavar in oče dveh otrok. Kaj je potem prišel iskat sem, se vprašujejo številni in številni ljudje te in drugih dežela? Za nas je odgovor jassen, za njih ni, - še ni, pa bo, daj Bog, da ne prekasno.

Na današnji večer in jutri ter na Verne duše bo naš narod doma trumo ma poromal na grobove, jih okitil s cvetjem in prižgal sveče, - če jih bo imel. Zunanji izraz bo žalostnejši kot kdajkoli poprej. Še nikdar ne bodo misli živih in misli, ki so jih imeli oni, ko so umirali, tako blizu ene drugim, kot bodo na letošnje Vse svete. Ne vseh živih v naši domovini, kajti nekateri ne pomislijo, da bo nekoč tudi njim prišla ura in da se bodo morali ločiti od sedanjega uživanja na račun drugih. Njim bo težko umreti, mislim. Ločiti se od zemeljskega bogastva in postati enak o = nim, ki so umrli po njih roki, bo moralo pač biti težko. Morda se bo kdo izmed njih v zadnjem trenutku celo spomnil, da se utegne srečati z njimi pred Sodnikom, ki dobro plačuje in hučo kaznuje. Bog ve. Bog je dal človeku svobodno voljo, da dela ali zlo ali dobro in kdor^{ne} veruje Vanj, pač ne more ločiti dobro od zlega. Molimo za te nesrečnike in za vse naše so brate, ki so našli svoje poslednje domovanje v domači ali tuji zemlji. Naj počivajo v miru in Bog jim bodi milostljiv!"

! Darujte za "Socialni sklad 29 oktobra" !

Z E M L J I

O zemlja, skoraj sem pozabil nate;
tujina grenka mi zastruplja kri,
razbija sanje fantovskih noči,
zapira me v neplodne, suhe trate.

Odpusti zemlja, če trohnim v tujini,
ko moral bi orati tvojo prst, -
saj sem še mlad, ves čil in zdrav in čvrst,
čeprav trpim, umiram v bolečini.

Ne bo izpila mi krvi tujina!
Nekoč se vrnil bom s teh tujih trat
in šel ledino trdih src orat,
da spet boš vstala, moja domovina!

T A K R A T

Prišla bo tudi k nam cvetna pomlad;
vrnili bomo se iz zemlje tuje,
polegli spet na mah domačih trat,
kjer preko hribov beli dan vasuje.

In zemlja vsa svetla bo in vesela,
kot da bi sonce praznovalo god
in gnezda bodo pesmi svatske pela,
veselje bo prevzelo dom in rod.

A v naših srcih spet bo rajal svet,
kristalno čist, kot jutra na planinah
in pesem, slajša kakor ajdov cvet,
donela po zelenih bo dolinah.

To bo takrat, ko bodo sreča čista,
iz njih za vselej ves prepir pregnan;
ko bomo v duše spet sprejeli Krista,
takrat stopili bomo res - na dan!

To je dvoje pesmi iz Ljubove najnovejše pesniške zbirke "MEJNIKI" - 1948, ki jo lahko dobite v uredništvu "Klica Triglava" za tri shillinge. Pišite na "Klic Triglava", Miners Hostel, Two Gates, Tamworth, Staffs., England in priložite Postal Order. Ljubo je med slovenskimi begunci že dobro poznan po svoji prvi zbirki "IZ MOJIH TEMNIH DNI", ki je izšla leta 1946. in po pesmih objavljenih v našem emigrantskem tisku.

Ali ste že poslali svoj prispevek za "Socialni sklad 29. oktobra"? Zima trka na duri in naši bolniki, invalidi, otroci, žene in starčki v DP-taboriščih Evrope kličejo po pomoči! Ne pozabite nanje!

IPRAVICO ZA VSE!

Med važne dokumente tega leta gotovo lahko štejemo Spomenico, ki jo je poslala Slovenska Demokratska Zveza v Trstu Varnostnemu Svetu Organizacije Združenih Narodov. Menda je to prvi slučaj po koncu vojne, da je slovenska organizacija povzdignila glas v imenu Slovencev v najvišjem mednarodnem forumu.

Spomenica povdarja v začetku, da je gotovo najboljša rešitev tržaškega mesta samega in njega okolice bila internacionalizacija ter nato prehaja na upravo angloameriške zone svobodnega ozemlja.

Vojaška uprava se ravna po italijanskih zakonih, sestavljenih v mnogih slučajih za časa fašizma, ki sploh ne predvidevajo v Trstu prebivalstva druge narodnosti kot pa italijanske. Razen da taki zakoni postavlja jo Slovence v slabši položaj kot pa Italijane, povzročajo tudi, da na so dišču n.pr. sodniki, čeprav mogoče znajo, ne smejo govoriti slovensko, ampak jim tolmač iz slovenščine prevaja v italijanščino in obratno, sodni kove besede v slovenščino.

Ogromnemu številu Slovencev /in Hrvatov/ še do danes ni uspelo dobiti uradnega dovoljenja, da smejo "posloveniti" svoje nasilno poitalijančene priimke.

Po uradih sede samo Italijani, čeprav slovenska manjšina predstavlja 28% celotnega prebivalstva.

Spomenica se nadalje bavi s položajem šolstva, upravo okrožij, financami in gospodarstvom mesta. Italijani vedno in povsod izrabljajo položaje, ki so jim ostali še od prejšnjih časov.

Čeprav je v obravnavanju položaja Angloameriške zone čutiti trpkost in zagrenjenost Slovencev v tej zoni, ker se jim ne dajo pravice, ki jim kot državljanom svobodnega Tržaškega ozemlja pripadajo, se odločno poučarja velika razlika med to zono in Jugoslovansko. Dočim problema osebne svobode in sigurnosti v angloameriški zoni ni, pa so Jugoslovani /= komunisti/ iz svoje zone naredili majhno komunistično kolonijo, po načelih in in predpisih, ki jih prakticirajo v Jugoslaviji. Kot v Jugoslaviji, tako tudi v njihovem delu Trsta so ljudska sodišča osnova novemu družabnemu redu. Jugoslovani se obnašajo kot da bi ta tržaška zona bila del Jugoslavije, ne pa njim v upravo poverjeno ozemlje.

V sklepu Spomenice Slovenske Demokratske Zveze podaja mnenje, kako bi se odpravilo napake označene v prejšnjih poglavjih, da bi se ustvarilo mirno ozračje za sožitje, sedaj tako napolnjeno s čutom sovraštva do Slovencev z italijanske strani.

R.V.

TRST.- V marcu letošnjega leta so komunisti uvedli v svoji zoni Trsta posebne delovne norme, ki veljajo danes tudi v Jugoslaviji. Te norme so nadomestile prejšnji sistem, ko so delavci prejeli mesečne plače po 10-12.000 jugoslovanskih lir neglede na višino opravljenega dela. Po novem sistemu pa lahko zaslužijo do 25.000.

Vzpostavljenih je sedem raznih kategorij in vsaka izmed njih ima točno določen čas, v katerem je treba dovršiti neko delo. V prvo kategorijo spada pesek, katerega je treba izkopati en kubični meter v eni uri; v drugo spadajo tla iz mehkega materiala /1 m³ v eni uri in en četrt/; v tretjo tla iz trdega materiala /1 m³ v dveh urah in en četrt/; v četrto tla iz steptanega materiala /1 m³ v treh urah in tričetrt/; v peto tla z mehkim kamnom /1 m³ v šest in pol urah/; v šesto kamenita tla /v osmih urah/ in v sedmo tla s trdim kamnom /1 m³ v deset in pol urah/.- Polno plačdo bi le, kdor to normo izpolni. Delavni čas traja 8 ur, kar je enako šestikategoriji. Ako pa v tej kategoriji n.pr. je opravljenega le pol dela v 8 urah, se računa pri plači le za 4 ure, odn. ako sta izkopana n.pr. 2 m³, se računa za 16 ur, čeprav je bilo delo opravljeno le v 8 urah.-Toda uradniki imajo tajno naročilo računati le do 16 ur, ker sicer "trpi blagajna"!-

FERROL DE CAUDILLO /Špani= ja/.--/V zvezi s poročili, da bo Španija kmalu zopet pričela i= grati važno vlogo v Zapadni E= vropi, objavljamo sledeče pi= smo našega dopisnika - op.ur./

"Ferrol de Caudillo - zelo

podoben po svojih ožinah Boki Kotorški - je vojna luka I.raz= reda. Mesto samo mi veliko - kakor Maribor - in je rojstno me= sto gen.Franca, zato ima po njem tudi ime. V ladjedelnihah je zaposlenih okrog sedem tisoč delavcev, torej praktično ves Ferrol. Ker je vojna lu= ka, je vsako fotografiranje prepovedano. Študentje kar teknujejo, da tuj= cu prikažejo življenje v Španiji. Čeprav so po oni strani ponosni na svo= jo domovino, vendar ne morejo prikriti, da ne bi izražali svoje nejevo= lje nad današnjim stanjem v Španiji. Ob kozarcu vina, edini odlični stva= ri v Španiji, Ti poudarjajo, da bi bilo stanje v Španiji odlično, ako bi bi bila vlada upoštevana v mednarodnem svetu. Tako pa mora živeti " sama od sebe" in posledice se zelo poznajo. Španija pozna le toliko uvoza, ko likor lahko izvozi domačih pridelkov. Izvažajo pa razmeroma malo. Prav za prav je edini izvozni artikel olivno olje, ki ga pa Španija /sama zelo potrebuje. Ker v današnjem času potrebuje država veliko industrijskih iz delkov, sama pa nima dovolj lastne industrije, lahko sklepamo s kakimi težavamise Španija bori. Denar nima vrednosti. Zlata podlaga, ki jo je i= mela španska pezeta, je propadla v državljanski vojni. Črna borza cvete. Racioniran je kruh, sladkor, olje, kava in tobak. Španija sploh ne pozna cigaret. Prodajajo sicer neke cigarete, toda predno jih kadiš, jih moraš previti v boljši papir. Tobak pa je tako slab, da je bil mnogo boljši to bak, ki so ga pridelali begunci po taboriščih. - Zaslužek navadnega delav= ca je 80 pezet tedensko. Kilogram kruha "na črno" pa stane 10 pezet. Oble ko in čevlje lahko kupiš v prosti prodaji. Boljši čelji do 150 pezet /po ceni!/, dobra obleka do 1.000 pezet, dobiš jo pa tudi že za 400-500 pe= zet. Kravata stane 25 pezet. Sedaj pa primerjaj to s 80 pezetami tedensko! Delavstvo je na splošno nezadovoljno. V deželi je velika razlika po "ka= stah". So krogi, ki živijo bogovsko, večina pa se bori z revščino in se n.pr. ne upa niti pozdraviti "višjega po kasti" ter živi od rib.- Madrid je mesto zunanjega bleska. Ogromne palače, trgovine, parki, drevoredi itd. Posledic vojne se ne vidi. Madrid res predstavlja po zunanosti moč nek= danjega kolonialnega španskega imperija.- Duhovščina ima v državi zelo ve liko besedo. Ljudstvo je pobožno. Dovoljena je javna kritika, ampak kri= tika vlade ne! V grbu imajo fascio - liktorski znak! Tudi na vseh unifor mah ga vidiš in me neprijetno spominja na črnuhe v Ljubljani. Na vsakem koraku vidiš dela na javnih zgradbah - v splošnem se mnogo gradi. Povsod opažaš poskuse avtarkije /gospodarska samovlada/. Razne aparate in dele aparatov že vidiš označene z imeni španskih tvrdk. V tem oziru je Špani= ja zelo napredovala. Vendar ne verjamem, da bo zmogla ves napor, ker je po sredi narod, ki si želi sedaj boljšega življenja. Ko sem jim rekel, da vendar lepo živijo napram Nemcem v Nemčiji, so mi odgovorili: Pri nas se je vojna končala leta 1939; prepričani smo, da bodo Nemci leta 1954 go= spodje!- Moram reči, da Nemce zelo upoštevajo, medtem ko Iahov in Franco zov /vprašanje afriških kolonij!/ ne morejo videti. O Jugoslaviji vedo, da je na karti.- V kratkem pa lahko rečem, da ljudje niso zadovoljni s se danjo vlado, ker se zavedajo, da bi bilo bolje, ako bi drugi vladal z o= zirom na mednarodni položaj. Ne morem reči, da bi bili komunisti v veči= ni pri delavstvu - tudi ono jih je spoznalo. Vendar je podtalnega giba = nja precej in tudi guerilski odredi se pojavijo od časa do časa v Pirene jih.- Zelo močna je tudi monarhistična stranka, Sta pa dva kandidata za prestol in vse je le govoričenje v salonih raznih čntetjev. Tudi tu je mo narhistična misel zelo zelo daleč. Ni pa čmalovaževati vprašanje monarha v Španiji, ker ga podpirajo gotove višje kaste, ki imajo nekaj pod palcem. Vse čaka na neko novo obliko vladanja. - B.K."

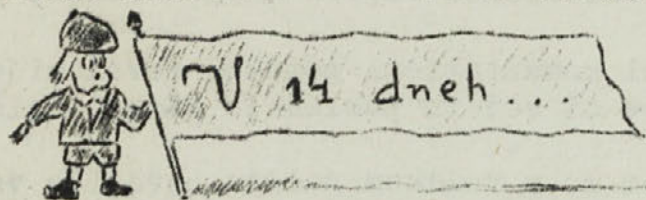
BUENOS AIRES.- "Argentina mi nič ne ugaja. Je izrazito materialistična de-
žela - njen bog je trebuh. Povsod sama reklama v pretiranem udobju in u-
živaželnosti, bodisi v programih radija, časopisih, revijah. Mladino je
samo ples in zabava. Razumljivo je, da se mladina mora razživeti, toda za-
bava ji ne sme biti cilj. Kaj bo tak mehkužneš v življenju, če se ne zna
odpovedati eni želji. Marsikdo od naših že podzavestno sledi njihove mu
vzgledu. To vele mestno življenje nas ubija. Kaj so za nas vsi bari, ka-
varne, kino, ko pa ni zelenih gozdov, polj in njiv. Veliko jih je, ki bi
dali vse te mestne dobrrote za en sam lep pomladni sprehod doma med tisto
zelenje, ki človeka napolni z voljo in upom in plemenitimi čustvi, da se
vriskajoč v duši povrne domov. V kavarni pa sedi ob kavi, med dimom ci-
garet in zabavljaš čez politiko, domov pa prideš večkrat še slabše volje.
Sicer pa se skušamo prilagoditi razmeram in podobna modrovanja prihrani-
mo samo za včasih, ker drugače vodijo v sanjavost in ovirajo dejavnost.
In veš do kakega spoznanja sem prišla tu v Argentini, namreč, da je de-
nar tako bistvena stvar in s kot takim mora z njim računati tudi največ-
ji idealist. Pa so me obsodili za kapitalista, seveda v šali."

HATFIELD.- "Toplo se zahvaljujem za Vaše točno dostavljanje "Klic Trigla-
va". Vaši jedrnatil članki me vedno zelo razvesele in komaj čakam nove šte-
vilke. Prav rad pogledam pod rubriko Pošta, za-to Vam pošiljam to dopis-
nico, na katero mi je prijateljica napisala tako udarno vsebino, gotov o
je bila sigurna, da se karte ne bo ljubilo nikomur brati./Iz Slovenije/:

"V nedeljo grem za en teden domov, ker se začne trgat, ki pa je le-
tos zelo slaba, ker je kislo še to malo kar je, ko pa letos res sploh po-
letja ni bilo. Tudi pri nas smo letos pogrešali ljubi sonček, da smo ga
menda tudi tako malo veseli kot Vi. Najbrž se mu stadi ta grdi svet, pa
ga noče več ogrevati. F.... ne pozabi besede, tudi nam bo še sijalo son-
ce in takrat bomo šele vedeli ceniti svobodo, ki jo moramo priboriti, se
spomniš, da si se poln upanja poslovil in tega upanja ne smeš zgubiti. Ka-
ko radi bi Ti poslali grozdja če bi bilo mogoče pa ga bomo nekaj prihra-
nili. Bog daj, da ga prideš pozebat..."

IZ UREDNIŠTVA.- S to številko zaključuje "Klic Triglava" svoje prvo četrt-
letje izhajanja. Opozarjamo na obnovitev naročnine, ker list izhaja iz =
ključno iz tega dohodka. Obenem javljamo, da je to poslednja številka, ki
jo dostavljamo onim, ki doslej še niso poravnali naročnine za prvo četrt-
letje. Opozarjamo take naročnike, da se ne bodo mogli ponovno naročiti, a-
ko ne bodo predhodno poravnali prvo četrtletje. S to številko ustavljamo
dostavo lista tudi vsem onim izven Vel. Britanije, ki se doslej niso javi-
li.

UREDNIŠTVO.

2. novembra so se vršile v Združenih Ameriških Državah volitve za pred-
sednika. Skoraj proti pričakovanju je zmagal dosedanji predsednik Harry
Truman. Njegov nasprotnik Tom Dewey je že pred dvanaajsto uro odstopil od
kandidature, ko je bilo očitno, da ne bo zmagal. Truman, predstavnik De-
mokratske stranke, je zmagal s podporo delavskih organizacij in farmer =
jev. V senat je bilo izvoljenih 54 demokratov /doslej so jih imeli 45/ na-
pram 42 republikanskim /doslej 51/, ki jih vodi Dewey. V poslansko zbor-
nico je bilo izvoljenih 246 demokratov /doslej 185/ napram 188 republi-
kancem /doslej 243/. Izvoljen je bil v poslansko zbornico tudi en socia-
list, medtem ko Wallace, ki so ga podpirali komunisti in levičarji demo-
kratske stranke, ni dosegel niti enega mesta niti v senatu niti v poslan-
ski zbornici. Poraz republikancev se pripisuje delovanju sedanjega repu-
blikanskega Kongresa, ki je sprejel več proti-delavskih zakonov in se po-
vezali preveč trdno z velekapitalističnimi krogi. Poluradni list Wall Street

Journal piše: "Ako je ameriški narod izvolil Upravo z levičarsko politiko, vodeno potom organiziranega delavstva, potem se je odločil za izpremembo socialnega in političnega ustroja, ki smo ga poznali doslej." - "Vodi nas nekaj kot izkušnja v Britaniji. Dvomljivo je, če so volilci zavestno izbrali to pot."

Novi Kongres se sestane šele v januarju, vendar pa Truman že podvzema akcije, ki so bile doslej več ali manj nasprotovane v sedanjem Kongresu, pa bodo skoro gotovo odobrene v novem. Tako so končani načrti za takojšnjo obnovitev zakona o nakupu in posojilu in vsota £ 4-5.000 milijonov funtov je predvidena za oborožitev Zpadne Evrope. Prve pošiljke bodo šle na pot drugi mesec, ko konča svoje zasedanje Organizacija Združenih Narodov v Parizu, ki je dosegla popoln neuspeh doslej. Za Novo leto se pričakuje pristop USA k tkzv. Atlantski Varnostni Pogodbi, ki obsega Zpadno Evropsko Zvezo in Skandinavske države.

Verjetno je, da bo Truman poizkusil še poslednjikrat poravnati spore s Sovjetsko zvezo potom sestanka Truman-Stalin-Attlee-Francoski minister ski predsednik.

28.oktobra je moskovski radio objavil razgovor med Stalinom in predstavnikom uradnega časopisa "Pravda", v katerem je Stalin obtožil Zpadne sile, da so krive, da je prišlo do neuspeha v berlinskem vprašanju. Višinski je dokončno odbil predlog šestih malih sil v Varnostnem svetu za rešitev tega vprašanja. - S 40:6 glasovom je Skupšina OZN usvojila predlog Zpadnih sil za mednarodno kontrolo atomske energije, ki pravi, da mora biti taka kontrola od rudnikov, t.j. krajev pridobivanja potrebnih surovin, pa do končnega izdelka. Odbit je bil Višinskijev predlog, da se za brani atomska orožja, jih uniči in uvede učinkovita mednarodna kontrola. Seveda ta kontrola bi prišla šele po odobritvi in izpolnitvi prvih dveh točk.

Bivši major-general nemške vojske Schreiber, ki je pobegnil iz sovjetske zone v ameriško zono Nemčije, je podal izjavo, da Sovjeti organizirajo v svoji zoni močno nemško "policijo", ki bo oborožena s tanki in artilerijo. Načelnik štaba te policije je general-poročnik Mueller, ki ima za pomočnika še dva bivša nemška generala. Maršal von Paulus je še v Rusiji in Schreiber pravi, da kaka nemška vojska pod von Paulusovim poveljstvom v Rusiji ne obstoja. Policija bo štela baje 200.000 mož.

V Franciji se je vladi končno posrečilo po večasih precej ostrih spopadih med stavkajočimi in vojsko vzpostaviti red in se delavci vračajo na delo. Komunistični poizkus državljanske vojne se je ponesrečil in vodje, ki so ščuvali k stavkam ter celo oboroženem odporu napram vladi, pridejo pred sodišče.

V Indoneziji je enako propadel komunistični poizkus revolucije. Oboroženega odpora s strani upornikov ni več in poslednje glavno njih oporišče je padlo v vladine roke.

Komunistične čete na Kitajskem so v velikem naletu osvojile vso Mandžurijo z glavnim mestom Mukdenom. Čang-kaj-škove čete se pripravljajo na obrambo pri kitajskem zidu ob Pekingu. Komunisti se približujejo pristanišču Tsingtao v Sev.Kitajski, kamor pa so Amerikanci poslali tri svoje letalonosilce, štiri križarke in 13 rušilcev. 6.000 ameriških vojakov v polni bojni opremi čuva to mesto, kjer se nahaja veliko ameriških in britanskih državljanov.

"SOCIALNI SKLAD 29.OKTOBRA"

Za Sklad so darovali: Gg.O.S. in O.I. iz Braunston Manor £ 1; g.P.J. iz Creditona 10/-; g.P.D. iz Bury-a 10/-, g.M.Z. iz Stoke-On-Trenta 10/-; g.M.F. iz Alytha 8/- in g.F.T. iz Hatfielda 4/-. Vsem darovalcem najtoplejša hvala, saj je prednji znesek že zadosten za prvi paket Soc.Sklada potom Export Companie odn. za večje število perila, ako ga Uprava S.S.29. okt. sama nabavi. - SLEDITE TEMU ZGLEDU ŠE DRUGI IN POMAGAJTE NAŠIM LJUDEM V DP-TABORIŠČIH!!!